

ROZPOCZĘCIE NOWEGO ROKU SZKOLNEGO

Doprawdy, jak to miło coś umieć. (Molier)

Pani Dyrektor Bożena Gwizdała wraz z poczem sztandarowym i uczniami

E.Ś.

**Trójkowe Nowinki będą teraz
ukazywać się na platformie
juniormedia.pl ZAPRASZAMY!**

W NUMERZE:

- rozpoczęcie nowego roku szkolnego,
- Dzień Narodowego Czytania,
- spotkanie autorskie z pisarzem Grzegorzem Kasdepke,
- Dzień Patrona,
- wywiad z panią Mariolą Ruszel, nauczycielką plastyki,
- list uczennicy klasy siódmej do Małego Księcia o św.M.M.Kolbe,
- kącik ortograficzny, ciekawostki historyczne.

**Koniec wakacji -
witamy w szkole!**

*"... I nowa bije już
godzina,
Nowy rok szkolny
się zaczyna
Już czeka szkoła i
koledzy,
I w książkach
zasób nowej
wiedzy..."
Jan Brzechwa*

Pani Monika Wójcik od lat organizuje i aktywizuje uczniów i nauczycieli do akcji Narodowego Czytania...

"Akcja Narodowe Czytanie organizowana jest przez Prezydenta RP od 2012 roku. Została zainicjowana wspólną lekturą *Pana Tadeusza* Adama Mickiewicza. W 2013 roku w całej Polsce odbyło się czytanie dzieł Aleksandra Fredry, a podczas następnych edycji przeczytano kolejno: Trylogię Henryka Sienkiewicza oraz *Lalkę* Bolesława Prusa. W ubiegłym roku Andrzej Duda i Agata Kornhauser-Duda rozpoczęły Narodowe Czytanie *Quo vadis* Henryka Sienkiewicza w warszawskim Ogrodzie Saskim. Przez ponad 11 godzin powieść Sienkiewicza czytali znani aktorzy. W całej Polsce i za granicą *Quo vadis* przeczytano w ponad 2200 miejscach" - tak na oficjalnej stronie Prezydenta RP możemy przeczytać o całej akcji. W tym roku poznajemy *Wesele* Stanisława Wyspiańskiego. W naszej szkole zgromadziliśmy się na szkolnym korytarzu, gdzie Pani Dyrektor Bożena Gwizdała przybliżyła uczniom tło akcji *Wesela*. Wszyscy uczniowie z zainteresowaniem słuchali tej pięknej, polskiej zapomnianej już gwary oraz podziwiali swoich kolegów i koleżanki, którzy mistrzowsko wcieli się w swoje role i świetnie poradzili sobie z językiem utworu.

Ewa Żukowska-Śliwa

W popisowych rolach - uczniowie!

E.Ś.

ŻYCZENIA OD UCZNIÓW DLA NAUCZYCIELI Z OKAZJI DNIA EDUKACJI NARODOWEJ

Wszyscy nasi kochani nauczyciele,
dla swoich uczniów cierpliwości mają wiele.
Za naukę, za trud jaki jest wkładany
przeogromny bukiet życzeń składamy.
Życzenia szczere, prawdziwe z uczniowskich serc
płynące
jak świeże kwiaty pachnące, kwitnące na polskiej łące.
Niech Wam nie zbraknie nigdy zdrowia,
niech szkoła w dom się wspólny zmienia!
Praca wychowawcy to praca niełatwa,
bo często leniwa i krnąbrna jest dziatwa.
Kocha ona figle i chętnie się czubi,
lecz stroni od książki, uczyć się nie lubi.
Trzeba dużo zdrowia, dużo czasu stracić,
aby umysł ucznia rozwinąć, wzbogacić,
który gdy dorośnie, dopiero zrozumie
jak jest w życiu ciężko, gdy się mało umie.
Dziękujemy za pokazanie nam, że porażki mogą nas
czegoś pożytecznego nauczyć, że gdy przeżywamy
trudności, możemy odkryć swą siłę, że miłość i
życzliwość często znajdujemy w najciemniejsze dni.
Życzą:
Samorząd uczniowski wraz z uczniami szkoły

Nauczyciele - uczniom!

Dzień Edukacji Narodowej popularnie zwany Dniem Nauczyciela jest polskim świętem szkolnictwa. Święto to upamiętnia powstanie Komisji Edukacji Narodowej. Komisja ta została powołana przez króla Stanisława Augusta Poniatowskiego 14 października 1773 r. Była pierwszym polskim ministerstwem edukacji i pierwszą tego typu instytucją w Europie. Nie można odmówić jej zasług. Zmieniła system szkolnictwa, przygotowała nowe programy nauczania, m.in. wprowadziła elementy wychowania fizycznego, lekcje z historii Polski i historii naturalnej. Wydała kilkadziesiąt podręczników szkolnych oraz dała podstawę polskiej terminologii naukowej takich dziedzin jak fizyka, matematyka, chemia czy gramatyka.

Trójkowy wywiad specjalny!

Pani Mariola Ruszel

E.Ś.

Jakie jest Pani hobby?

Od dawna interesuję się fotografią. Odkąd pamiętam lubiłam robić zdjęcia. Na początku bardzo przypadkowe i nieprzemyślane kadry, jednak z czasem podjęcia studiów artystycznych aparat stał się coraz bardziej bliższy memu sercu. Dziś wykonywanie zdjęć stało się dla mnie formą relaksu... Jest pewnego rodzaju moją wypowiedzią tego jak coś widzę, uchwyceniem zmieniającego się piękna świata jak i często pokazywaniem niedoskonałości w tym co uważamy za idealne. Fotografia pozwala mi zachować to co w danej chwili mnie ujmuję, śmieszy, jest dla mnie atrakcyjne a co już się może nie powtórzyć. Lubię zmiany stąd nie obrałam monotematycznej formy wypowiedzi. Kadruję przyrodę, architekturę, pejzaże czy też wykonuję zdjęcia portretowe, reporterskie. Nie szukam swego miejsca w fotografii na stałe, zawodowo. Jest to pasja, którą traktuję jak oderwanie się od rutyny, życia codziennego.

Czy lubi Pani swoją pracę? Dlaczego?

Bardzo... Za ciągły kontakt z ludźmi.

Praca z dziećmi, daje mi dużo energii jak i satysfakcji, że mogę dzielić się swoją wiedzą z uczniami. Każdy dzień jest inny, przynosi nowe ciekawe doświadczenia. Nie lubię nudy, a praca w szkole jest nieprzewidywalna, czasami męcząca, ale i bardzo fascynująca.

O tym, co przyniesie mi kolejny dzień decyduje nie tylko ja, ale i pracownicy oraz moi uczniowie. Za widoczne efekty pracy, osiągnięcia uczniów za konieczność gimnastykowania umysłu.

Jak Pani podoba się szkoła? Jak się czuje Pani w naszej szkole?

Jest barwna. Barwna nie tylko fizycznie. Ale barwna dzięki ludziom, którzy ja tworzą. Różne osobowości a jedna zgrana rodzina. Bo sam budynek nie daje nam jeszcze szkoły. To my, nauczyciele, uczniowie, rodzice jak i inni pracownicy tworzymy zgrany team. A to jest najważniejsze i sprawia, że czuję się w tym miejscu naprawdę dobrze. Zostałam przyjęta przez wszystkich bardzo życzliwie. Chociaż jestem tutaj dopiero drugi miesiąc, mogę liczyć na niejedną osobę.

Uczniowie bardzo chętnie angażują się w wyznaczone im zadania. Sami są bardzo pomocni i uprzejmi co daje mi samej motywację i energię do działania. Można by rzec - nie ma rzeczy niemożliwych w tej szkole.

Czy zawsze Pani chciała być nauczycielką plastyki?

Czy zawsze? Skłamałabym odpowiadając, że tak. Przez długi okres szukałam tego, co chcę robić. Chciałam być przez pewien czas i grafikiem i makijażystką, fotografem jak i nawet kierowcą tira (śmiech)... Z biegiem lat moje zainteresowania się zmieniały. Jednak plastyka była od najmłodszych lat blisko mnie. Jedno jest pewne: zawsze chciałam pracować z ludźmi, tym bardziej młodymi. Poznawać ich zainteresowania, odkrywać nowe talenty, jak i móc dzielić się wiedzą plastyczną, którą mi udało się do tej pory zdobyć.

Będąc małą dziewczynką, marzyłam o wielkiej sławie malarza... Dziś sławy malarskiej nie zyskałam, ale jestem szczęśliwa, że mogę łączyć swoją pasję artystyczną z zawodem nauczyciela.

Kiedy Pani się zdecydowała, że zostanie nauczycielką plastyki?

Już w podstawówce uwielbiałam plastykę. Decydującym momentem był jednak czas ukończenia liceum i wybór kierunku studiów na wydziale sztuki. Później na studiach tak jakoś naturalnie, jakby się rozumiało samo przez się, wybrałam dodatkowe kształcenie w kierunku pedagogicznym. Lubię pracę z dziećmi i młodzieżą, lubię z nimi rozmawiać, lubię im pomagać, patrzeć jak wierzą w swoje marzenia. To wszystko wpłynęło na wybór tego zawodu, jednak kompletna odpowiedź na to pytanie myślę, że będzie pełniejsza za kilka lat. Jak na razie powoli się tworzy. Wiem tylko, że dzięki moim uczniom na nowo się czegoś uczę, staję przed wyzwaniem, mam wiarę w ludzi. To oni tak naprawdę pozbawiają mnie pewnej zwyczajności, za co im jestem bardzo wdzięczna.

Lubi Pani czytać książki?

„Kto czyta, żyje podwójnie” – te słowa są dobrą odpowiedzią na to pytanie. Czytanie pozwala oderwać się od niekiedy szarej, rzeczywistości i wejść w świat barwny, pełen przygód, w którym wszystko może się zdarzyć. Czytając mam dużo więcej swobody. Sama mogę obsadzić role, obmyślić tło i kierować akcją. Każdy szczegół wygląda tak, jak zechcę. Podobnie jak na obrazie. Ja, moja wyobraźnia, kształtuję daną wizję.

Dobra książka porusza i ożywia umysł a to już jest wystarczający argument, że bym mogła odpowiedzieć: „tak, lubię czytać książki”.

Czy praca z młodzieżą sprawia Pani radość?

Jak najbardziej. Dzieci, młodzież to grupa ludzi pełna pozytywnej energii, którą potrafią świetnie zarazić niejednego marudę. Bardzo mnie ta praca cieszy. Widać, że tym młodym ludziom naprawdę się chce. Są chłonni wiedzy. Słuchają i pytają, chcą się uczyć. Darzą mnie swoim zaufaniem powierzając mi swoje codzienne małe i duże problemy. Jest to niesamowita odpowiedzialność za wychowanie i rozwój młodego pokolenia, która daje niesamowitą satysfakcję, jak i ogólne zadowolenie z każdego kończącego się dnia. Oczywiście są momenty trudne, które uczą mnie cierpliwości i pewnej pokory. Jednego jestem pewna: ta grupa wiekowa jest tą, z którą najlepiej mi się współpracuje.

Czy według Pani zawód nauczyciela jest trudny?

Posłużę się słowami Św. Jana Bosko: Nauczyciel to ktoś, kto służy dla dobra swych uczniów, dlatego musi być gotów znieść wszelkie kłopoty i trudy na drodze do celu, którym jest obywatelskie, moralne i naukowe wychowanie uczniów.

Nie jest łatwy. Jest to ogromna odpowiedzialność za drugiego człowieka. Za jego rozwój, kształcenie charakteru, kultury osobistej. Nauczyciel w końcu jest pewnym wzorem dla młodego człowieka, a to wcale dzisiaj nie jest takie proste. Jednak jestem dumna, że mogę nosić miano nauczyciela. W końcu nauczyciel to osoba kojarząca się z mądrością, spokojem, uśmiechem na twarzy i wiedzą. Chociaż trzeba też pamiętać, że jesteśmy tylko ludźmi i mamy prawo do błędów. Nie jest łatwo każdego dnia stawać przed uczniem jako silna, uśmiechnięta osoba... nie o to w tym też chodzi, każdy z nas musi być przede wszystkim autentyczny. Być sobą i być wsparciem dla swoich uczniów. Ma odkrywać oczami uczniów kolory realnego życia. Bywa, że musi przeprowadzić dziecko przez trudne tematy, czy to o miłości, chorobie lub nawet śmierci i wybudować u niego system własnych wartości...

I już na sam koniec: wiem jedno, nauczyciel całe życie się uczy...

Fotorelacja z uroczystości pasowania na ucznia klasy I - witamy nowych uczniów!

Tak się prezentowaliśmy

E.Ś.

Z naszą Panią

E.Ś.

Z dyplomami

E.Ś.

**„Szukajcie prawdy jasnego płomienia!
Szukajcie nowych, nie odkrytych dróg.”
Adam Asnyk**

Uroczystość pasowania na uczniów klasy I na stałe została włączona do kalendarza uroczystości szkolnych. Jest ona przeżyciem nie tylko dla samych dzieci - kandydatów na uczniów, ale także dla ich rodziców, nauczycieli, koleżanek i kolegów. Pierwszoklasiści po zaprezentowaniu programu artystycznego przygotowanego wspólnie z wychowawczynią panią Alicją Ziają, złożyli ślubowanie na Sztandar Szkoły. Następnie Pani Dyrektor Bożena Gwizdała dokonała aktu Pasowania na Ucznia. Były także pamiątkowe dyplomy, zdjęcia i słodki poczęstunek.

My, uczniowie klas starszych mamy nadzieję, że każdy dzień spędzony w szkole przyniesie Wam wiele uśmiechów i radości.

Życzymy Wam sukcesów w nauce i wzorowego pierwszego, szkolnego świadectwa.

Uczniowie wraz z opiekunem koła dziennikarskiego

E.Ś.

Święty, który wyprzedził swoją epokę - patron naszej szkoły, św. Maksymilian Maria Kolbe.

ks. Krzysztof Szot

10 października 2009r. to w historii Szkoły Podstawowej nr 3 w Chmielniku niezwykle ważna data. Właśnie wtedy miała miejsce wspaniała uroczystość, uroczystość nadania imienia naszej szkole. Odtąd patronuje jej wspaniały człowiek. Św. Maksymilian Maria Kolbe. Dlatego też każdego roku 10 października przeżywamy Dzień Patrona Szkoły. W tym roku po raz ósmy. O ile w poprzednich latach ten szczególnie dzień przeżywaliśmy poza szkołą, odwiedzając różne, ciekawe miejsca, o tyle w tym, mogliśmy spędzić go w szkole. Dzień Patrona Szkoły, który przeżywaliśmy w tym roku miał oczywiście uroczysty charakter i podzielony był na dwie części: szkolną i kościelną i połączony był z ważnym wydarzeniem dla pierwszaków, czyli pasowaniem na ucznia. Tego dnia swoją obecnością zaszczyliły nas dwie siostry zakonne ze Zgromadzenia Sióstr Franciszkanek Rycerstwa Niepokalanej: s. Paula i s. Anna. Do południa spotykały się z naszymi uczniami i uczennicami opowiadając im o św. Maksymilianie, dzieląc się z nimi różnymi i niekoniecznie znanymi ciekawostkami z życia naszego Patrona. Przy tej okazji siostry zorganizowały quiz, przedstawiły interesującą prezentację multimedialną, nauczyły dzieci ciekawej piosenki. Na zakończenie pierwszej części naszego szkolnego święta mogliśmy obejrzeć bardzo ciekawy i dodający wiary film *Cuda z Nieba*. Druga część Święta Patrona Szkoły, wieńcząca ten radosny dzień odbyła się w kościele parafialnym p.w. Matki Bożej Łaskawej. Tam też uczestniczyliśmy w uroczystej Eucharystii. W oprawę liturgiczną i muzyczną Mszy Świętej czynnie zaangażowali się nasi nauczyciele wraz z uczniami. Dzięki temu liturgia, którą przeżywaliśmy miała piękny charakter. Bogu niech będą dzięki za cały ten dzień i za osobę św. Maksymiliana Marii Kolbego!

List do Małego Księcia uczennicy klasy VII z okazji Dnia Patrona

Dominika Wąsacz

E.Ś.

Drogi Mały Książę,

Chciałbym Ci udowodnić, że na naszej planecie jest bardzo dużo dobrych i szlachetnych ludzi. Przykładem jest np. święty Maksymilian Maria Kolbe.

Święty Maksymilian jest mi szczególnie bliski, ponieważ jest on patronem mojej szkoły. Swoje życie postanowił poświęcić służbie Bogu i został zakonikiem. Szczególnie umiłował Maryję. Założył Rycerstwo Niepokalanej, które szerzyło jej kult, wydawał też miesięcznik *Rycerz Niepokalanej*. Święty Maksymilian pełnił swoją funkcję nie tylko w Polsce, ale też w innych krajach np. w Japonii.

Osoba świętego Maksymiliana powszechnie jest znana na całym świecie dzięki jego działalności religijnej, życiu w prawdzie i zgodzie z Bogiem, a przede wszystkim dzięki oddaniu drugiemu człowiekowi. Na szczególny podziw zasługuje postawa świętego w czasie II wojny światowej. Został aresztowany przez Niemców, przesłuchiwany, torturowany, a wreszcie przewieziony do obozu zagłady w Oświęcimiu.

Zdobył się on tam na wielki czyn, na jaki zdecydowałoby się bardzo mało osób. Mianowicie dobrowolnie wybrał śmierć głodową w zamian za skazanego współwięźnia Franciszka Gajowniczkę, który był w grupie 10 więźniów skazanych na śmierć, za ucieczkę z obozu jednego z więźniów. Ocalony więzień, Franciszek Gajowniczek, przeżył wojnę i zaświadczył o bohaterstwie duchownego. Tylko nieliczni zdecydowaliby się na tak heroiczny czyn. W imię wiary, miłości do Boga i innego człowieka złożył w ofierze swoje życie, poświęcił je za kogoś innego.

Musisz przyznać Mały Książę, że św. Maksymilian był człowiekiem niezwykłym, zasługującym na podziw i najwyższy szacunek. Dowiódł tego całym swoim życiem, posługą kapłańską. Pomagał chorym, biednym, bezdomnym. Drugiego człowieka stawiał ponad własne życie, czego dowiódł w obozie w Oświęcimiu.

Przytoczyłam Ci tutaj przykład jednego wspaniałego człowieka. Takich ludzi jest wielu. Są to ci, którzy żyli kiedyś i znamy ich z kart historii lub tacy, którzy żyją dziś. O niektórych słyszymy i widzimy ich działalność dla dobra drugiego człowieka, ale o zdecydowanej większości nigdy się nie dowiemy. Oni to dokonują wielkich rzeczy, ale najczęściej robią to po cichu, bez rozgłosu, jednak tym bardziej zasługują na nasz podziw.

Mam nadzieję, że przekonałam Cię, że ludzie i świat nie są wcale źli. Zdecydowana większość to ludzie dobrzy i szlachetni i wielu spośród nich jest bohaterami, tak jak św. Maksymilian.. To osoby, którym zwykły człowiek nigdy nie dorówna, ale każdy z nas musi dążyć do tego, aby być jak najlepszym człowiekiem.

Pozdrawiam Cię,
Dominika

Mały Książę

Internet

Spotkanie autorskie z Grzegorzem Kasdepke - co trzeba zrobić, żeby zostać pisarzem?

Spotkanie z pisarzem przebiegało w bardzo swobodnej atmosferze. Grzegorz Kasdepke opowiadał nam o swoich książkach oraz o ich bohaterach. Odpowiadał na pytania moich kolegów i koleżanek mając przy tym ogromnie dużo cierpliwości.

Chwilo trwaj

E.S.

W ciekawy sposób przedstawił nam sprawy tak poważne jak prawa dzieci czy ekonomia. Autor ma niespotykaną łatwość nawiązywania kontaktu ze słuchaczami i ciężko nam było pożegnać się z naszym gościem. Mamy nadzieję, że spotkamy jeszcze kiedyś Grzegorza Kasdepke.

A. Madera

E.Ś.

Hmmm? Ile to jest 5x5? A.S.

Dzień tabliczki mnożenia

Pod hasłem *Młodzi sprawdzają czy starsi tabliczkę mnożenia znają* – odbył się w naszej szkole Światowy Dzień Tabliczki Mnożenia. W ostatni piątek września można było sprawdzić swoją matematyczną wiedzę, a egzaminatorami byli młodzi uczniowie. Niektórzy próbowali się ukryć przed tym zadaniem, ale udało się przepytac wszystkich. A Tobie jak poszło?

E. Żukowska-Śliwa

Ciekawostki historyczne

Wiliam Hitler był bratankiem Adolfa Hitlera.

Jako nastolatek William wyjechał z rodzicami do USA, by później zaciągnąć się do armii amerykańskiej.

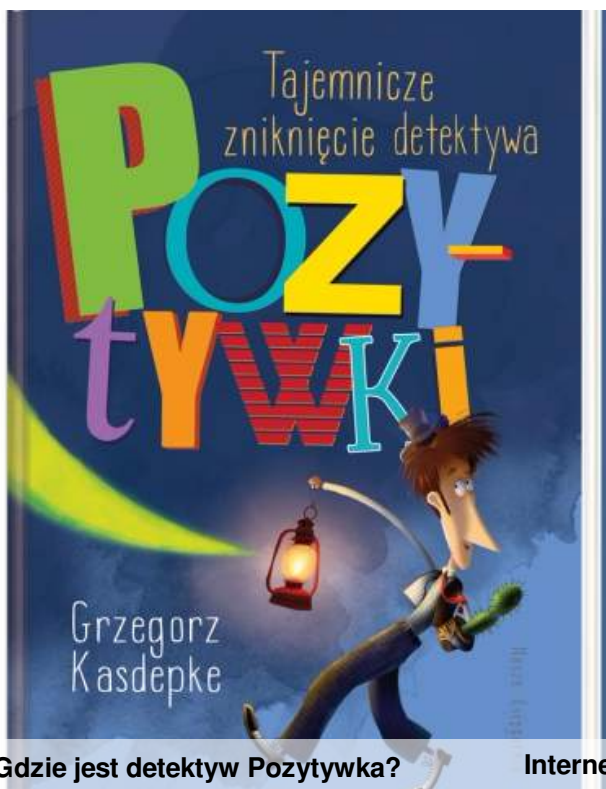
Podczas wojny brytyjscy żołnierze dostawali tylko 3 arkusze papieru toaletowego tygodniowo.

A Amerykanie aż 22 arkusze.

Przygotował: Arek Madera

Uczniowie uczniom - poczytaj to!

książkę poleca - Dominika!

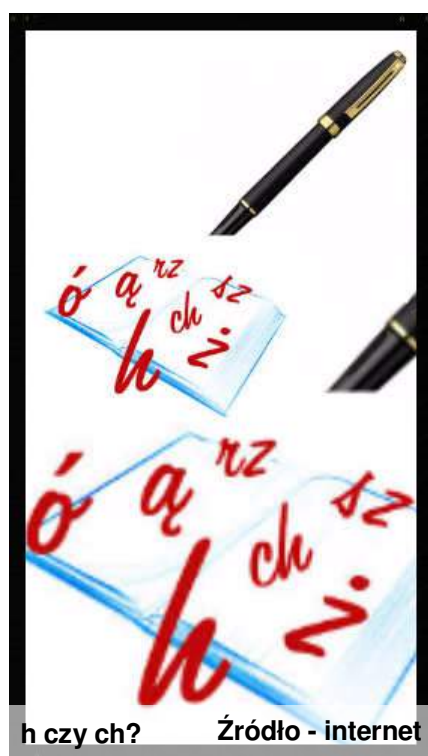

Gdzie jest detektyw Pozytywka?

Internet

Książkę *Tajemnicze zniknięcie detektywa Pozytywki*, napisał Grzegorz Kasdepke. Książka posiada 8 rozdziałów, po każdym z nich zadawana jest zagadka, na którą należy odpowiedzieć. Żeby to zrobić, trzeba jednak przeczytać dany rozdział ze zrozumieniem, ponieważ są tam ukryte wskazówki, do rozwiązania zagadki.

Książka opowiada o zaginięciu detektywa Pozytywki. Nikt z osiedla w którym pan Pozytywka miał swoją agencję detektywistyczną "Różowe okulary", nie wiedział, gdzie on jest. Zniknął bez słowa. W pewnym momencie zrozumieli, że pomimo, iż codziennie Pana Pozytywkę spotykali, rozmawiali z nim, a on pomagał im w wielu sprawach, to tak naprawdę nic o nim nie wiedzą. To było jak kubek zimnej wody. Zdali sobie sprawę, że bardzo ciężko będzie im znaleźć zaginionego przyjaciela. Nie chcą jednak dopuścić do siebie najczarniejszych myśli. Przecież wszystko musi skończyć się dobrze! Młodzi czytelnicy po przeczytaniu tej książki z pewnością polubią zagadki i kto wie? Może zyskamy nowego Detektywa?

h czy ch?

Źródło - internet

Kącik ortograficzny: zakończenia bezokoliczników

Bezokolicznik może mieć zakończenie:

- „-ić, -yć”, jeśli 3. osoba liczby pojedynczej czasu przeszłego kończy się na **-ił, -ył**,
np. chodzić – chodził, nosić – nosił,
prosić – prosił, robić – robił, darzyć – darzył, marzyć – marzył.
- „-eć”, jeśli 3. osoba liczby pojedynczej czasu przeszłego kończy się na **-ał, -arł**,
np. drzeć – darł, lecieć – leciał.

- „-ść”, jeśli temat czasowników kończy się na spółgłoskę **s, t, d**,
np. nieść – nios-ę, niesi-esz;
gnieść – gniot-ę, gnieciesz.

- „-źć”, jeśli temat czasowników kończy się na spółgłoskę **z**,
np. gryźć – gryz-ę, gryzi-esz.

- „-c”, gdy temat kończy się na spółgłoskę **k** lub **g**,
np. strzec – strzeg-ę, strzeż-esz.

W. Witowska, kl. VII

Co nowego w zerówkach ?

Tak się prezentujemy!

A.B.

Nasz bohater

A.B.

Moje dzieło

A.B.

Nowy rok przedszkolny przyniósł w zerówkach mnóstwo pomysłów na realizację zajęć edukacji przedszkolnej. Po dłuższej nieobecności, spowodowanej wychowywaniem swoich pociech, do pracy powróciła Pani Elwira Lichota. Pojawiła się też w pracy w tej grupie Pani Ania Chmura, która dzieli swój czas pomiędzy maluszki i starszaki; jak również oddział ten wzbogacił się o Panią Ewę Majchrowską, która jest nauczycielem wspomagającym wszystkich wychowawców w tej grupie. Jak zapewne wszyscy zauważyli od października mamy też nową pomoc w grupie Elfy i jest to Pani Ewa Magryś. Wszystkie te „nowe” Panie rozpromieniły jeszcze bardziej nasze przedszkole. Oprócz nowych osób, pojawiły się też nowe pomysły. **Bohater Tygodnia** to projekt edukacyjny, który będzie realizowany przez prawie cały rok szkolny. W ciągu tego tygodnia nasz bohater będzie najważniejszą osobistością w grupie, a za pośrednictwem zdjęć i osobistych przedmiotów (zabawek, książek...) każdego dnia opowie coś o sobie. Co chcemy osiągnąć poprzez jego realizację? A mianowicie : budowanie dobrej samooceny dzieci przez skupianie uwagi na ich umiejętnościach, sukcesach i mocnych stronach, podkreślanie ich wyjątkowości. Indywidualne traktowanie każdego dziecka: dzieci wyjaśniają swoje zwyczaje, swoją osobowość, styl życia, strukturę rodzinną, kulturę... i poznają swoich kolegów i koleżanki. Wzmacnianie pozytywnej samooceny: pokazując wszystkim dzieciom z grupy, że są ważne, wysłuchamy z uwagą tego co je interesuje, poświęćmy im szczególną przestrzeń i czas, dzięki temu będą w centrum uwagi grupy. Przedszkole młodych patriotów to konkurs dedykowany grupom przedszkolnym, którego to realizacji zadań podjęły się w tym roku zerówki. Konkurs ten przewiduje 7 zadań, a spełnienie ich wymagań przyczyni się do nadania kolejnego Certyfikatu „Przedszkole młodych patriotów”. Trzymajcie za nas kciuki!

Aktualnie grupy przygotowują się do Balu u Pani Jesieni, i na tę okazję dzieci przedszkolne przygotowały wraz ze swymi rodzicami postać jesieni wykonaną z darów jesieni. Wystawę można obejrzeć w wejściu i szatni przedszkolnej. Co wydarzy się podczas balu - czytajcie w kolejnym numerze.

Agnieszka Bajda

DZIEŃ EDUKACJI NARODOWEJ

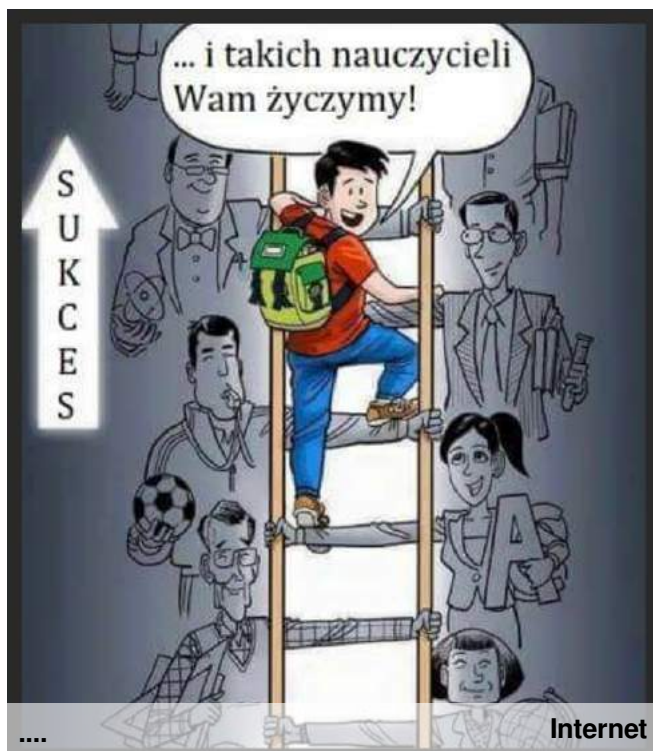
Nauczyciele wraz z wójtem gminy

E.Ś.

Rozśpiewane uczennice

E.Ś.

Dzień Edukacji Narodowej obchodziliśmy bardzo uroczycie w naszej szkole. Swoją obecnością zaszczycił nas wójt gminy Chmielnik, Krzysztof Grad. Przygotowaliśmy dla naszych nauczycieli niezwykle dowcipną, a także prawdziwą scenkę z ich życia. Chcieliśmy tym przedstawieniem umilić nauczycielom święto i tym samym wyrazić wdzięczność za ich pracę. Wszystkim pedagogom wręczyliśmy certyfikaty super nauczyciela, które będą przypominać im o tym, że są naprawdę świetni w tym, co robią. Całe to wydarzenie przygotowaliśmy wspólnie z naszą wychowawczynią panią Edytą Domin. Uczniowie klas I-III przygotowali program artystyczno-muzyczny pod kierunkiem pani Małgorzaty Gryndys i pani Moniki Wal, która akompaniowała na keyboardzie. Pani Monika i pan Tomasz Kotarba stworzyli świetny duet grając - Pan Tomasz na saksofonie, a Pani Monika na flecie poprzecznym. Występ ten oraz muzyka, jaka została dobrana, wywołał gromkie brawa.

Drodzy Nauczyciele – sto lat!

KĄCIK POETYCKI

Temat: Wiersze o jesieni

Idzie sobie jesień,
koszyk liści niesie,
zaraz je rozsypie,
po pochmurnym lesie,
kasztany przywoła
i wypędzi lato,
bo już za oknami,
wrzesień czeka na to.

Gabriela Szyszka

Złota jesień przynosi
częste deszcze
Gdy słońce świeci coraz słabiej
bieleją drzewa w rannej mgle
Posypały się liście dookoła
to już jesień te liście z wiatrem woła

Joanna Tereszkiewicz

Jesień jesień ach ta jesień
lato już za sobą niesie
Liście liście kolorowe
kasztanami dziś pachnące
Złoto złoto wszędzie złoto
dziś jesienią nam rozbłysło
Żołędź kasztan jarzębina
takie piękne dary skrywa

Anita Ciura

...

Internet

SZKOLNY KONKURS LOGO

Koło dziennikarskie ogłasza konkurs na logo gazetki szkolnej *Trójkowe Nowinki*. Czekamy na Wasze ciekawe propozycje do 4 grudnia 2017 r. Do wygrania artykuł o zwycięzcy oraz nagroda rzeczowa. Swoje propozycje opatrzone imieniem i nazwiskiem proszę wrzucać do pudełka znajdującego się w bibliotece. Logo powinno być namalowane lub opracowane komputerowo.

Logo może kojarzyć się nam z naszą szkołą, patronem, miejscem, w którym mieszkamy, z tym wszystkim, co nas otacza.

Jednocześnie ogłaszamy, że każdy będzie mógł przesyłać teksty do gazetki i zostać dziennikarzem. Chcemy być głosem wszystkich uczniów. Jeśli chcesz stworzyć kącik ciekawostek, kącik kulinarny lub chcesz opisać uroczystość lub wydarzenie z życia szkoły – napisz do nas.

Artykuły wyślij na adres: zukowskaewa@poczta.fm

Jury konkursu: p. Edyta Domin, p. Anna Habaj, p. Monika Wójcik i p. Ewa Żukowska-Śliwa.

CZEKAMY WŁAŚNIE NA CIEBIE!

DOWCIPY

Siostra na religii pyta się Jasia:

- Jasiu. Kto zbudował arkę?
- No... eee
- Dobrze! Siadaj piątka.

Jak się nazywa najpiękniejszy most w Anglii?

- The most beautiful.

Przedszkolne nowinki – Żabki i Koniczynki

Spotkanie z dentystą

19 września nasze grupy przedszkolne w Błędowej Tyczyńskiej spotkały się z Panem stomatologiem Piotrem Kaczmarkiem, prywatnie tatusiem Hani z grupy „Żabki”. Pan Piotr opowiadał o swojej pracy, tłumaczył dzieciom dlaczego należy myć ząbki i jak je myć w sposób prawidłowy. Zaprezentował różne rodzaje szczoteczek do zębów i wskazał, które z nich są najlepsze dla dzieci. Na zakończenie każdy przedszkolak otrzymał nową szczoteczkę i pastę do ząbków. A 20 października grupę „Żabki” i „Koniczynki” odwiedzili panowie policjanci z Komendy Policji w Tyczynie. Pan Artur i Pan Rafał bardzo ciekawie opowiedzieli nam o swojej pracy, o bezpiecznym poruszaniu się po drodze i nie tylko. Radzili nam, jak się zachować, gdy ktoś się zgubi w sklepie oraz co robić, gdy zauważymy niebezpieczeństwo. Przedszkolaki miały mnóstwo pytań dotyczących różnych groźnych sytuacji. Panowie policjanci zaprezentowali również kilka gadżetów związanych z ich pracą. My również pochwaliliśmy się „świeżo” wykonanymi lizakami policyjnymi. Na zakończenie spotkania mogliśmy dokładnie zobaczyć i zbadać, co kryje w sobie radiowóz panów policjantów. Każdy z nas mógł do niego wsiąść, a niektórzy nawet włączyć sygnał. To było bardzo ciekawe i emocjonujące spotkanie.

c.d. na następnej stronie

... **Wizyta policjantów**

... **Jesienne cudaki**

BAJKA na dobranoc

Pewnego wieczoru Miś, który był biedny i nie miał domu, chodził po lesie i szukał schronienia.

Po chwili zauważył małą Pandę, która stała przed swoim domkiem. Podeszedł do niej i zapytał czy mógłby przenocować tę jedną noc. Panda odpowiedziała, że oczywiście. Miś Franiu bardzo się ucieszył.

Od razu wszedł do domku Pandy i zaczął ścielić łóżko. Zszedł do kuchni akurat, gdy Panda robiła kolację.

Po jej zjedzeniu oboje poszli spać. Rano, gdy Panda jeszcze spała, Miś Franiu wyszedł z domku na palcach nie budząc jej i zostawił list:

Droga Pando,

dziękuję Ci ,że pozwoliłaś żebym przenocował u Ciebie całą noc.

MIŚ FRANIU

Gdy Miś chodził po lesie zauważył Sowę, która robiła porządki. Krzyknął do niej: - Przepraszam, czy mógłbym przenocować u pani? Pani Sowa odpowiedziała, że przyjmuje tylko zwierzęta bogate. Miś wcale nie był bogaty więc musiał szukać dalej. Na pobliskiej palmie zauważył Małpkę. Podbiegł do niej i zapytał : Czy mogę u ciebie przenocować? Małпка się zgodziła i już po chwili Miś układał pod palmą poduszki i ścielił kołdrę. Na kolację zjedli po parę bananów i położyli się spać. Nad ranem Miś pozbiierał poduszki i znów zostawił krótki liścik z podziękowaniem. Małпка bardzo się ucieszyła, gdy rano zauważyła i przeczytała list Misia. Wędrując dalej, Franiu znów przechodził obok domku Pani Sowy . Sowa wychyliła głowę przez dziuplę i powiedziała do Misia :

- Widziałam jak dobrze potraktowali cię Panda i Małпка i jak miło wspólnie spędzaliście czas. Przepraszam cię, brzydko się zachowałam nie pozwalając ci u mnie przenocować. Proszę wybac mi i zostań tu na zawsze. Teraz już wiem, że prawdziwe bogactwo to posiadanie przyjaciela.

I tak Sowa i Miś Franiu zostali przyjaciółmi.

Agnieszka Drag, klasa VI

Sezon na pyszne owoce i warzywa trwa! Nie zapominamy o tym także w przedszkolu. Podczas październikowych zajęć Żabki poznały korzyści, jakie daje jedzenie owoców i warzyw. Dlatego też postanowiły samodzielnie przyrządzić pyszną sałatkę owocową oraz owocowe szaszłyki. Po umyciu owoców i rączek, przystąpiliśmy do krojenia, mieszania i degustacji. Sałatka smakowała wyśmienicie! Wielką frajdę sprawiło nam również nakładanie kawałków owoców na patyczki. Z pomocą pań upiekliśmy zdrowe i pachnące cynamonem muffinki marchewkowe, których zapach rozchodził się po całym przedszkolu. Już planujemy kolejną zdrową i smaczną potrawę. Przedszkolaki z oddziału „Koniczynki” w ramach realizacji bloków tematycznych pt. „Owoce” i „Warzywa” poznawały budowę roślin, rozróżniały owoce i warzywa kierując się smakiem i zapachem oraz założyły przedszkolną hodowlę marchewki i pietruszki. Dzieci poznały proces kiszenia kapusty oraz uczestniczyły w przygotowaniach potraw z warzyw. Samodzielnie przygotowane frytki smakowały wyśmienicie. Po raz kolejny w holu przedszkola w Błędowej Tyczyńskiej można było podziwiać wystawę pt. „Jesienne cudaki”. Jesień to pora roku, która dostarcza nam wiele pomysłów i jest źródłem inspiracji do wspólnych działań. Wykorzystując dostępne produkty można wspólnie z dziećmi stworzyć fascynujące prace plastyczne. Nauczycielki oddziału „Koniczynki” zorganizowały jesienny konkurs – wystawę na „cudaki, stwory i różne dziwadła” wykonane z darów jesieni. W wystawie wzięło udział 25 przestrzennych prac plastycznych, a każda z nich wykonana była z ogromną pomysłowością i starannością. Wszystkie prace zostały nagrodzone pamiątkowymi dyplomami oraz książeczkami. Serdecznie dziękujemy wszystkim uczestnikom za zaangażowanie.

p. Katarzyna Wielgo i p. Małgorzata Jaworska

UWAGA KONKURS!

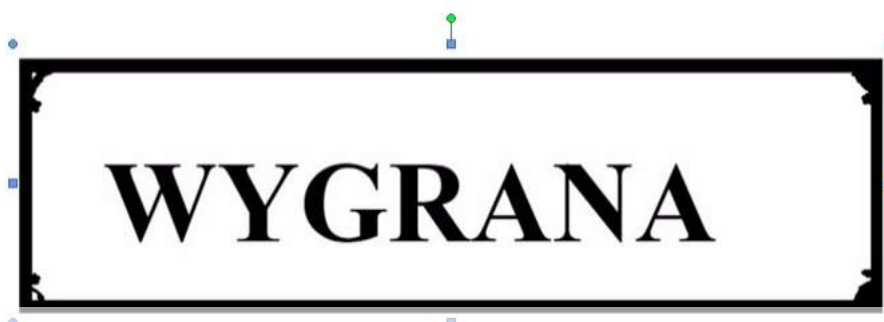
**Chcesz wraz ze swoją klasą mieć dzień bez kartkówek i pytania?
Dobrze trafiłeś!**

CO ZROBIĆ ABY WYGRAĆ?

Jedynie co musicie zrobić ze swoją klasą to zebrać 30 biletów z napisem "WYGRANA". Najlepiej jeśli zrobicie wraz z wychowawcą specjalną skrzynkę na bilety, wtedy nie zginą.

JAK ZBIERAĆ BILETY?

- **Kupując gazetkę szkolną, zyskujecie bilet, który jest w środku, wystarczy go wyciąć i gotowe.**
- **Pozostałe bilety możecie dostać za poprawną odpowiedź dotyczącą: matematyki, przyrody - biologii, historii, j. polskiego oraz j. angielskiego, aby odpowiedzieć, zgłóście się do redaktorów gazetki podczas długiej przerwy.**

Zespół redakcyjny:

Nauczyciele: Agnieszka Bajda, Katarzyna Wielgo, Małgorzata Jaworska, ks. Krzysztof Szot, E. Żukowska-Śliwa, Monika Wójcik. Korekta: Monika Wójcik

Uczniowie: W. Witowska, D. Wąsacz, A. Madera, A. Dral, A. Cyrul, H. Tereszkiwcz, A. Drag.

Nr 4/17 (134)

Druk: Okręgowa Spółdzielnia Telefoniczna w Tyczynie